

Από την κρίση στην ευκαιρία

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΩΚΟΥ***

Η επιστολή του υπουργού Οικονομικών Κυριάκου Πιερρακάκη που συνόδευε την υποψηφιότητά του για την προεδρία του Eurogroup δεν θα μπορούσε να μην έχει μία αναφορά στα μαθήματα της ελληνικής κρίσης χρέους για την Ελλάδα και την Ευρωζώνη. Φαίνεται ότι το επιχείρημα λειτούργησε, καθώς Ευρωπαίοι αξιωματούχοι καιρέτισαν την εκλογή του ως συμβολική δικαίωση της προσπάθειών των Ελλήνων να εξέλθουν από την κρίση παραμένοντας στο ευρώ και στις απαιτητικές δεσμεύσεις του.

Στο πρόσωπο του Πιερρακάκη βλέπουν, βεβαίως, έναν ταλαντούχο πολιτικό. Αλλά το όποιο προσωπικό «άστρο» δεν επαρκεί για να δώσει την προεδρία του Eurogroup σε έναν Έλληνα. Πόσο μάλλον σε ένα «αουτσάιντερ», με μόλις εννέα μήνες θητείας στο Eurogroup, ο οποίος δεν είναι καν οικονομολόγος. Αντιθέτως, όπως έμαθαν με σκληρό τρόπο αρκετοί προκάτοχοί του, όσο έξυπνος, επιτυχημένος ή φέρελπις και να είναι ένας Έλληνας υπουργός Οικονομικών, όλοι κρίνονται με βάση τις οικονομικές επιδόσεις της χώρας.

Όπως λοιπόν «χρειάστηκαν» οι ελληνικές θυσίες για να αναδειχθεί μια ισχυρότερη Ευρωζώνη, με σταθεροποιητικούς μηχανισμούς που διασφαλίζουν πλέον την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, έτσι και γι' αυτήν την εξαιρετική διάκριση χρειάστηκε η Ελλάδα να μειώσει το δημόσιο χρέος, να επιδείξει δημοσιονομική πειθαρχία και να καταγράψει μια ισχυρή, για τα δεδομένα της Ευρωζώνης, ανάπτυξη.

Επαιξε φυσικά ρόλο και η συγκυρία. Ξεκινώντας από την απρόβλεπτη παραίτηση του Ιρλανδού προέδρου του Eurogroup, ήταν η αρνητική στάση του Βελγίου στη χρήση των «παγωμένων» ρωσικών κε-

φαλαίων που καταδίκασε το φαρβόρι για τη θέση, Βέλγο υπουργών Οικονομικών.

Από την πλευρά του, ο Έλληνας υπουργός επέλεξε να εστιάσει στα στοιχεία του μέλλοντος, υποσχόμενος συλλογική δράση και υιοθετώντας μια θεσμική προσέγγιση για τις προτεραιότητες του Eurogroup.

Είναι ενδιαφέρον δε ότι στην επιστολή του απορρίπτει τις ιδεολογικές και γεωγραφικές διαφορές του παρελθόντος και εστιάζει σε στρατηγικούς στόχους, όπως το ψηφιακό ευρώ, η ενοποίηση της τραπεζικής και επενδυτικής αγοράς και η ολοκλήρωση της κοινής αγοράς.

Η διασφάλιση της οικονομικής σταθερότητας βεβαίως παραμένει το προαπαιτούμενο για μια φιλόδοξη ευρωπαϊκή ατζέντα. Σήμερα, η ελληνική κυβέρνηση έχει ενσωματώσει την οικονομική σταθερότητα στην εθνική ατζέντα, με ζητούμενα τη δημοσιονομική πειθαρχία, την ανταγωνιστικότητα, την ενίσχυση των επενδύσεων και της ανάπτυξης και την οικονομική σύγκλιση. Αλλά δεν πρέπει να υποτιμάμε τον κίνδυνο του λαϊκισμού, ιδιαίτερα σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς οικονομικής και γεωπολιτικής αβεβαιότητας.

Σε κάθε περίπτωση, η εκλογή Πιερρακάκη αναβαθμίζει το προφίλ της χώρας μας σε ευρωπαϊκό αλλά και διεθνές επίπεδο, καθώς για πρώτη φορά ένας Έλληνας θα εκπροσωπεί την Ευρωζώνη στις συνόδους του G7, δηλαδή των επτά πιο ανεπτυγμένων οικονομιών παγκοσμίως. Το όραμα μιας εξωστρεφούς Ελλάδας, που συνδιαμορφώνει τις ευρωπαϊκές και επηρεάζει ακόμη και τις παγκόσμιες εξελίξεις, συντάσσοντας τα εθνικά συμφέροντα με το κοινό ευρωπαϊκό μέλλον, δεν ήταν ποτέ τόσο απτό.

* Η κ. Κατερίνα Σώκου είναι Nonresident Senior Fellow στο Atlantic Council και ερευνήτρια εξωτερικού στο **ΕΙΛΙΑΜΕΠ**.